

က... တာဝန်ကြီးကား ထောင်ကြံလည်း။

ဘာတို့ဆိုသော တရုတ်မကြီးက ကုန်စုံဆိုင်ထောင်ပြီး . တို့ခွတ်
က လက်တက်ရည်ဆို ဝိဗုဗု ဟု . နိုင်သာချီ သူ့ဈေးစာရင်းပင်က .
မဟောဟ် . မာမှဟ်ခင့် ဒေါဟ်ဟာရမ်းက ဟိုယဟ်ဒေအင်ဟိုယဟ
ဖြစ်သည်။

ဟိုး . ဝေးဝေးလဲလဲ . တောကြီးအုံကြားမှ . ယာခင်းလေး
မှအစုံကံပုံဆရာင်းချသော . တောင်ထူဦးကြီးမှာဆာဝက . နိုင်သာ
ကို အားကိုးကကြီး ကွားလာရကလဲ။ သူ့အင်ဂါစသော ကကွက်ဂစ္ဆာ
စေတနာ သီးနှံလေးများကို အကောင်းဆုံး စာပွယ်တို့၏ ကားတို့ကြီးများ
နှုတ်သင်အား . ကိုလဲကုန်စိမ်းအောင်ဆရာ ချီသို့ နိုင်သာသည်။

ပြောလိုသည်က . နိုင်သာတွင် လူတစ်ခုချယ်လှယ်ကြီးကိုင်
ပျော်များအမှတ်အမှတ် . အသက်မုင်ချပ်ဟုတ်အမှတ်ဟုတ်။ ယဟ်
အောင်လို ထိရစွာန်ဆရာဝန်နှင့် လိုက်ရင်း ဆေးထိုးအပ်ထိုးတက်လာ
သည်။ "ဟိုအထွဲ အထွဲက အထွဲကဖြစ်နေသည်။ တက်အောင် . ခြေ
ဖျားစိလူ . ယူ အင်လဲဝဲလေးအကေလိုက်ကို မန့်အုန်မှ ထင်စို့အေးယူ
စီးပွားရေးကားကဲ နိုင်သာ။

ဆရာဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်သာ နိုင်သာမှာ . ထက်အောင်သာ ဆရာ
ဝန်။ ထက်အောင်ဆိုလျှင် နိုင်သာအစွမ်း . အေးကတစ . ခွေးတ
ဆုံးသိသည်။ ထက်အောင် စီးနေကျ ယုန်ဒါဆိုင်ကယ်ကလည်း နိုင်သာ
မှာ ပစ်စီးဟုတ်သာ မြင်ဖူးအောင် . မော်ဟော်ဆိုင်ဟယ်။

"ဟေး . ဆရာလေး . လာပြီ" ရွာတစ်ရွာ ဝင်လိုက်သည်
နှင့် ထက်အောင်ဆိုင်ကယ်အနောက်တွင် ခလေးအုပ်က . ဖုံတ
ထောင်ထောင်နှင့် ပြေးလိုက်တက်ကြသည်။ ထက်အောင် . စင်းပွင့်

ကလည်း ဆန်းသည်။ နိုင်သာတီးကျင်ရှိ ကျေးလက်တတော် များ
အားတွင် သေ့တားခြင်းက ခေတ်စားနေသည်။ ဝလင်စတစ်ဝိဗိပ် .
အဟူ . မေးကပ်စားယူပဟူယမ်း ဖုရုဒ်အေး . ဟားမယ မီးမယ
ဆုံးလေးလဖြစ်လာသောအခါ . ထက်အောင်မှ ထက်အောင် .
သောအောက်စွဲလုံးဝစွဲ . သားလျော့စေရမည် ကောင်းသည် ဆိုး
သည် ဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းသည်ကို ထက်အောင်ကလေးအနက်ပထား .
ထက်အောင်ကလေး . အဘိုးအပြောရမှာ။ ကာစန့်ကိုလဲကဲအကကွေး
ကိုယ်ခန့်လိုလာသူများထံ . ခုနကစီးဆင်းခိုက်ကြီးသူများက ထိုး
ခိုက်စိတ်စိတ် ကြိမ်ဝေးကြသော ခွေအလုံးအရင်းက . ထက်အောင်
အဖွားအောက်ကို ဆိုင်းကန့် . ဆိုင်းကန့် . ထိုးထက်လာခဲ့သည်။

ယနေ့ . ယဟ်အောင်ကို ကြီးဟင်ပင့်ယဟ်အောင် . ယဟ်
အောင် အစိမ်းစိန်မြတ်ကို . ဦးစားပေးထွက်ခဲ့သည်။ မစိန်မြတ် . မ
ကျွတ်(ဝန်းရွာမှ . မျက်နှာဖုံး သူ့ဈေးဦးဖိုးဝေအီ တစ်ဦးတည်းသော
မင်း . မကျဦးတန်မှ . နိုင်သာလို့ (ဂ)တန်းကောင်းတက်နေသူ
တစ်ဦး။ အကားပြေးပြီး . အောင်အောင်နှင့် အန်နဲမြက မကျဦးကန်း
ခုန်ကတဟုတ် . နိုင်သာအထိ . စတင်လာလွှားသည်။ ကျောင်း
လည်းတော်သည်။ သိက္ခာလည်းရှိသည်။ မစိန်မြတ် တစ်ခါမြင်ဖူး
အဖြစ်ရှိသူ အလှ . လူ့သတင်းက မြင်ချသူအစိကိုကာလသားအသဲ
မိ . ပုယဟ်ပံးသိပ်မိုက်ဖိုက်ယဟ်ရယ် . စွဲစွဲယင်ယင်ကြီး ပရန်
ကြသည်။ အထက်(ဝဂ)နှစ် အရွယ် . နုထွက်ပိန်စိစ်စ . သူ့အလှ
အင်ဂါ . တစ်စိစိ . တစ်စိစိ . လေးချင်းအိုစမ်းရှိ ရသည်။
ထိုအောင်စွဲလှားသော ဆဲကေသာမှ ဖြီးလွှ လှပသော ကနူကတ
ကနူကကတနေကလွဲ နှစ်များလေးကြောင့် အန်နဲမြက . အထွဲမှ

ဝေးသူဝေး . . မြင်းတစ်မြင်းခွာလိုက်သူလိုက် . . နိုင်ငံနိုင်ငံတန်းကန်း
ချစ်ဖူးဆိုသူကဆို။

အဖို့သော်ဝင်ကလေး . . မစိန်မြိုင် တင်ပါးရင်လုံးအလှေ . .
မပြောပဲ ဘာဟိုပုံအလုပ်လုပ်လုပ်ဟိုဟို အရွယ်ပိုင်းအရွယ်အဖို့ . . ယူဖို့
သုံးကြီးတွေကလည်း . . တန်းတန်းစွဲ . . အိုး . . ကောင်းသည်ဟု နံ
မည်ကကြီးသည်။ သို့သော် . . တက်အောင်ခွင့်က အလှမ်းဝေးသည်
ထက်အောင် ကျင့်လည် ကျက်စားရာဝန်းကျင်က . . အိမ်ထောင်သည်
ထိန်းမပျားနှင့် စစ်ပျက်သည်။ အဲ . . ကလေးကလေး ဖြစ်လာတာ အလှူ
ရိုင်းလေးများနှင့် ထောင်ပုံပါ . . ဆုံတက်သည်။

ချေမြစ်လာမည့် ကောင်မလေး တေတော်များကို ဆိုခဲ့သည့်
အတိုင်း . . ကိုယ်ဝန်ပျက်ချပေးရင်းငွေတွင်းထဲ၌လုံးပန်းနေသဖြင့်
မစိန်မြိုင် ပေးပျားခဲ့ချိန် မြစ်ယာပါ။ သို့သော် ပျားပေး "အိမ်ပျားပေး"
တို့လို ကုလားပေါက်လေးတွေ ဆီကတော့ . . "မစိန်မြိုင်" အိုးကြီးအ
ကြောင်း မြန်ရေယုက်ရေပြောကြသည် အကြောင်းကို ကြားရသည်။
မစိန်မြိုင်ကို မမြင်ဖူး၍လည်း ထက်အောင် စိတ်ဝင်စားမှုမရှိခဲ့။

ကုန်ခဲ့သော စနေနေ့ညနေရိုင်းလောက်က . . ကော့ မစိန်မြိုင်
အလေ့အကျင့် . . သိတ်ထသိတ်ထောက်လာခဲ့သည်။

"ဆရာလေးဆီ . . စားကိုးတကြီးလာဟာပဲ ဆရာ . . လေး
ရယ်" ဒေါ်ငွေခင်မျက်လုံးက ကိုးကန်းတောက်ပောက် ကြည့်သည်။
ယက်လေးပင်က . . အပျော့အပြာချိုးယား။ "ပြောသာပြောပါ အဖေ
ကျနော် တစ်ယောက်ထဲသမားပါ . . တယ်သူမှမရှိပါဘူး . . " "ပြောရ
မှာတောင် ချက်ပါတယ် ဆရာလေးရယ်" ဒီလိုပေါ့ဗျာ . . လောကကြီး
မှာ တယ်ပြီးဆန်းတယ် . . မတော်မှန်းခဲ့တာတွေလဲ ဖြစ်လာတက်တာ"

ကုလားပေါက် . . ကုလားပေါက်လက်ကာဆရာကလေးကလေး . . ကျမလေး
ဆိုပြန် . . ဟာ ဝိုင်းကောင်းကျောက်မီး . . သိက္ခာအပြည့်နဲ့ ငနတဲ့
ကလေး တစ်ယောက်ပါသော် . . တေတော်" ထက်တော် ဆိုင်းမြိုင်ပြော
ရင်း . . ကြားသူနေသော နံမည်ကို မှန်းစားရင်း ဒေါ်ငွေခင် မျက်ခွာ
ကို အပေါက်ပေးလိုက်သည်။ မဟို ပေးမင်ပာ . . ပာအဖို့လိုလိုပျားမှ . .
ကောင်းတက်သည်။

အခုတော့ . . မိဘပျက်ချက် အိမ်ထဲပျက်ပြီလေ . . ဆရာလေး
ပဲ" အဖို့ကဲ့လဲ . . ပြောစားလေ . . အဒေါ်မို့ . . တယ်ကတယ်သူ
နဲ့ ဖြစ်တာလဲ . . အဲဒီကုလား ကာကလဲပျားကလေး . . " ကမလေး . .
ဆရာလေးရယ် . . တာခင်ယုံလည်း ကျမတို့က မလေးစားနိုင်ပါဘူး . .
တယ်ပီး" "တာမြိုင်လို့လဲ . . ခင်ဗျာ" ကုလားဝိန်တစ်ယောက် ဆရာ
လေးနေ . . မယားကြီးထားကြီးက . . ဖိုသေး ဟီးဟီး" "တယ်လိုများ
မြစ်ပျားပေးပေးပေးပေးပေးပေး . . " "မေးလို့ပါ မပျားပေး . . မပျားပေး
ရယ် မကျည်းထန်စွာကို ဆရာလေး လာခဲ့ပါအုံး . . သမီးက အိမ်ထဲ
က . . အိမ်အပြင်မထွက်တော့ဘူး . . စိတ်ညစ်ပြီး . . ကိုယ်ကိုကိုယ်
သတ်သေကြောင်းကြားပဲ . . ကျမတော့ စိုးရိမ်တယ် . . ပြီးတော့ သူ
တို့ကုလားလာခဲ့ ကျမတို့ ကိုနီးကီးပေးစားခဲ့ပဲကူး . . ဆရာကလေးကလေး
အပြောပါအုံး . . ငန . . သူအလေ့အကျင့် . . ချက်တာနဲ့ . . တေတော်"
"တစ်လေ . . ချောက်တစ်ချက် နှစ်ချက်ဆို . . ချောက်လာမှာပါ . .
မပျော်နဲ့ . . အဒေါ် အခုတယ်ခွဲလဲလောက်မို့ပဲလဲ . . ဟင်" "နှစ်လ
လေးပျော်နေပြီပဲ" "ပျော်ပယ် . . ခုပါပေးပယ် . . မစိုးချိမ်ပါနဲ့ . . အ
ဒေါ် . . ပြောမပြီး . . ဆေးဖိုးဝါးတော့ . . တစ်ခါလဲပြောထားချင်
တယ် . . သိပြီသားပါ . . ဆရာလေးရယ် . . ဒီမှာ ငွေ ပြုထောင် တစ်
ခါလဲ ယူလာခဲ့ပါတယ် . . အစစအရာရာ စိတ်ချပါရစေနေနဲ့ . . လူ

သွယ်ဝေအခါလေးအောက်မှ . . ယောကျ်ားတကာသပင်လည်ပြန်
ကြည့်ရလောက်အောင် ဖွံ့ဖွားကားစွဲနေသော "ဒိုး" ကြီးက တညှပ်
လှုပ် လှုပ်ရွားလိုက်တိုင်း . . လှုပ်လှဲ . . "သမီး . . ဒေါ . . ဒေါက်တာ
ယက်မောင် . . ယေ" "ဟယ်ဟဲ . . " "ဟဲ . . မများလေး . . ယမီးနဲ့
အဆင်ပြေသလိုသာကြည့်လုပ်ပေးခဲ့ပါနော် . . အပေါ် . . မီးဖိုချောင်
မှာ ရေခွေးအိုးတည်ရင်း . . လူရိပ်လူခြေ ကြည့်နေပါမယ်။

"အပေါ်ထပ် . . လှေခါးရင်းက တံခါးကို ပိတ်ထားခဲ့လေ"
"ကုန်ကံ . . ကုန်ကံ" ဒေါ်ငွေခင်က ကယ်လင်တအမူအရာအားဖြင့်
ပြန်ပြောရင် ဆင်းသွားသည်။ ထက်အောင်က ဒေါက်တာအရင့်အဟ
ကြီးနယ် . . ဟိတ်တန်အပြည့်ဖြင့် . . ကျော်ပိုးအိတ်ထဲမှ . . ဆေး
ပစ္စည်းအချို့ကို ထုတ်လိုက်သည်။

"သမီး . . နေ့လို့တိုင်လို့ကော အဆင်ပြေရဲ့လား"
"ရပြီ . . ပြေပါတယ် . . ဆရာ . . " "တစ်ခါတစ်လေ . . မူး
နောက်နောက်ဖြစ်မယ် . . ဖျံ့အန်မယ်" "ဟုတ်ကဲ့ . . အဲလို . . တစ်
ခါတစ်လေဖြစ်တယ်" ထက်အောင်ကို ဖိနိန်မြက . . အထင်ကြီးစွာ
ပြောရင်း ဂနဲခံရွာကလေး။

"သမီးတို့ လူငယ်တွေက နှလုံးသားကို ဦးစားထားကြတာကို . . "
ထက်အောင်အသံက . . တကယ်ကို . . နိုင်ငံအခန့်သားလူနိုးလှသည်။
"ဟင့်အင်း . . သမီး . . ဒီကုလားနဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သတ်ခဲ့
ဟဲ့" "ဟန့် . . ဒါဖြင့် . . " "ယမီး . . ယမီး . . မဟုတ်ဘဲ ချမ်း
ရတာပေါ့ . . ဆရာ" ဖိနိန်မြက အံ့ကလေးကြိတ်ကာ . . လက်သီးလေး
ဆုပ်ရင်းပြောလိုက်တာပဲ။ တက်အောင် . . စိတ်ဝင်စားသွားသည်။
နားကြားကို လည်ပင်းစွာကောက်ခွတ်ရင်း . . ဖိနိန်မြနှင့် မျက်နှာချင်း

မျက်နှာချင်း ကြည့်ကာလည်း ကကဲအောင် . . စိတ်ကပ်စားသွားသည်။
"အဲဒါကို လည်ပင်းစွာကောက်ခွတ်ရင်း . . ဖိနိန်မြနှင့် မျက်နှာချင်း
ချင်း ရင်လိုက်သည်။

"သမီးအခန်းထဲမှာ . . ဖွတ်ဖွတ်လှုပ်လှုပ် ပြောကြရအောင်"
"ဟယ်ဟဲပေါ့ . . မများ" ယက်မောင်၏ ဟန်ပါသော . . ဟိတ်ဟန့်
အပြည့်ကို ဖိနိန်မြ . . လေးစားယုံကြည်ကာ ရင်းနှီးစပြုလာသည်။

"ဒီကောင်ကို . . အဲဒီဖွင့်တဲ့ကောင်တာပေါ့ . . "သမီးတို့က . .
အထက်ထက် အပြစ်ပင်နိပ်သွား ဆရာ" "ဖြစ်နိပ်ရင် . . ဆရာ . . အဝ
အနုအလှအရောင်က . . ကင်" ဖိနိန်မြ . . ကကန်ကြာကော့အနေကလေး။
ထက်အောင်မျက်နှာကို ဖိနိန်မြကလေးကြည့်ပြီး . . လေးလံလေး လက်
ခြင်းထပ်ချက်ချသည်။

"ဗျား . . လွန်းလို့ သမီး . . ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောခဲ့ဘူး ဆရာ"
"ဟဟ . . ယမီးနဲ့ မများဟဲ . . ရှိဟဟ . . မများဟဟမီးရဲ့
ထင်ပုံပျက်အောင် . . ဆောင်ရွက်တို့ရာ တာဝန်ယူထားတယ် . .
ဒါကို ခွဲကြည့်ပါ . . " ဖွင့်ထားသော အပေါ်တပ်ထဲခါးမကြီးမှ လေ
ပြင်ထဲ ထည့်ထက် ထုတ်နဲ့ . . ထိုက်ခက်ဝင်ရောက်လာသည်။ ရှည်

လှည့်ကာ ဖိနိန်မြ၏ ခံကပ်ကျောထောင့်ကို နှစ်လေးများ . . ကျောမှသာ
ဖိနိန်မြနှင့် လွင့်ဖို့သည်။ သို့နှင့်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြုပြင်အသံက ဟိုး
ထိုက်ခက် . . လွှမ်းဆွတ်ဖွယ် ကောင်းသော ငွေကချာတစ်ပုတ်ကို ပြုပြင်
ဖိနိန်မြက . . မထီးကျန်ဖို့ သိနေသည်။ ကျောငါးလွယ်အိတ်
ထဲမှာ . . ယဟဟ ဖိနိန်မြဟယ်ယဟယ် မဟုတ်ဘဲ ဟန့်ရင့် ခြိုင်းဟဟ ယုယု

ပြုပြင် ခပ်သွတ်သွတ်လျှောက်နေသည်။
"ဟဲဟဲ . . တဖိတ်ဖိတ်ခံနေသည်။

လှုပ်ပြန်များ . မစိန်မြို့ . မျက်လုံးလေးပြုစုသွားသည်။ နိုးယိုးနုယု .
 အတန်လုံးကြီးတစ်ခုက . ဇိုက်သားနုလေးကို . . နွေးနွေးကြီးလိုပုံ
 ပွတ်မိသွားသည်။ "အိုး . . ဂွတ် . . ဂွတ်စမ်း . . ခွေးကုလား" မစိန်
 မြို့က . . အသံလေး ဖြစ်၍ အသံကုန်အော်ပြစ်လိုက်သည်။ မစိန်မြို့ .
 ကာကွဲက လေးလေးကို ကွဲလေး ဘီကူးနေသော နွေကဗျာဆရာလေး
 ကိုဥသြက အထိတ်တလန့် . . ထပ်သွားသည်။ မစိန်မြို့ . . အသား
 လေးများ ဆက်ဆက်တုံနေသည် နားရွက်ကလေးများ နိမြန်းထူမှုသွား
 သည်။ ခူတ်ခမ်းပွေးထူထူကြီးက . . လက်နှစ်လုံးခန့်ကြီးမားပြီး . .
 ဒေယို ခူတ်ခမ်းသားကို ဖုံးအုပ်ခါ . . အပွေးအမျှင်အချိက ပါမပယ်
 ဝင်နေသည်။

လှုပ်ပြစ်သော သင်္ဘောကုန်းထဲ၌ . ဆိတ်ကျောင်းကလေး အာပ
 နားထစ်ယောက် ရေဝတ်တုန်းရေထွင်းထဲ ကျသွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
 ကာဝနား ဆိတ်အုတ်က . . သင်္ဘောကုန်းထဲ၌ ပျံကျစွာ အစားအစာ
 ဆိတ်စီးနှင်ကောင်က သိပ်မတည်ချင် . . မကြာခဏ ထူ့အတ်တော
 ကြောင့် တုတ်စုခွဲ . . နွေးစေရသည်။ တပေါင်းရေကြည်ပစ်ရမ်းနား၌
 လှိုင်စေ့စဉ် . . ဆိတ်စီးက . . ဆိတ်မတော်ပတ်ကို ခမ်းသည်။ ယက်
 ယည် . . မိတ်မဟုတ် . . ဖင်မျိုးပြေးယည်။ ဒေယိုမမျှိယော ဒေ
 ပနားက . . ဆိတ်မကို ဖမ်းချုပ်ခါ . . ဆိတ်စီးအနားကိုးပေးသည်။
 ဆိတ်စီးက အနောက်မှ ခွဲပြေးလှိုသည်။ မဝင် . . ။ ဆိတ်သားစပ်ရာ၌
 အာပနား ကျွမ်းကျင်သည်။ ဆိတ်စီးလီးတန်ကို မဂ္ဂမရွာကိုင်ပြီး ဆိတ်
 မဆက်ကဲကဲကဲကော့ကွင်းပေးသည်။ ဆိတ်စီးက ကားနွဲကီးနီသော
 သည်။ ဆိတ်မက ခါးလေးကုန်းနေမှာသည်။ အချိန်ပြေး ဆိတ်မပြိုင်တာ

သောကခါ . . ဆိတ်စီးသားကို "ဘုန်း" ကနဲ့ သော့ကန့်ပြစ်လှိုက်
 လေးသည်။

ထို့အောက် . . အာပနားက . . သော့ကျဉ်သော ဆိတ်မတော်
 ပတ်လေးထဲသို့ သူ့တန်ဆာကြီးကို တွေ့ကာ ထိုးထွင်းလိုက်လေသည်။
 မိတ်မဟုတ် နောက်မြေယောက် နှစ်ချောင်း ချိတ်ချိတ်နုနုနုသည်။ အာပနား
 ပာ လီးယိပ်ကြီးက ကျမ်းသီးစိမ်းလုံးဝမာမာခန့်မျှ ကြီးမားနေပေရာ . .
 သူပဲနုကျဉ်သော ဆိတ်မတန်ဆာထဲသို့ မဝင် . . ပေ့ပုစိနွေးထွေးသော
 အထိအထွေ့ကြောင့်သာ လီးယိပ်ကြီးမှာ ဟိုထိုးဒီထိုးမြင့် . . စုံစုတ်
 ကာကွဲက။ ဆိတ်မက ဝတ်အော်ကန်ကန်နေသည်။ ကာဝနားက . .
 ဆိတ်စီးကို ကိုင်မြှောက်၍ . . လီးကိုရောကာ . . လှိုကွင်းကပ်သည်။ ကို
 ခေညိုနုနုနု . . ကံဆိုးမလေးမစိန်မြို့သည် သင်္ဘောကုန်းအတွင်းမြတ်
 သင်္ဘောကုန်းမြင်းမြင်းသည်။

ချိတ်မာနဲ့ လှုပ်လှုပ်ယူယူပေ့ပေ့လိုက်ကလေးက . . အာပနားက
 မိတ်မကိုလှုပ်ဟာ ဟာယော့ပေးမျှော်မျှော်ပင်နားသို့ . . မျက်နာမမျက်
 ပြန်ရောက်သွားသည်။ ခြုံကွယ်မှ လှိုချက်လိုက်သည်။ အကျည်းတန်း
 မနေ၍ နေ့စဉ် . . မြိုင်သောသို့ ကျောင်းလာတက်သော မစိန်မြို့ကို အာပ
 နား ကောင်းကောင်းကပ်သည်။ နို့ကုလား မာရွက်ကွဲနုကွဲလည်း ဒီကောင်
 ခေလေးအကြောင်းပြောပြစ်ကြကားသည်။ မကျဉ်းကန်သူ . . မစိန်မြို့
 မှ ကြီးမားစိတ်ကလေး တစ်စီးကြီးများက မြိုင်သောသို့ ကုလားစပေး . .
 သော့ကုန်းလေးတိုင်းကို ဆွဲဆောင်ပြီး . . မစိန်မြို့ကြောင့် ရန်ပွဲလေးများ
 ထဲ ဖြစ်ဟက်ကြသည်။ ယခုသည် ကော့မလေးဘာကြောင့် သင်္ဘော
 ပာနယ်မှ ခြယ်လာရသနည်း . . အာပနားမသိ။

ဆိတ်သားလိုက်၍ ပြေးလာသော မစိန်မြို့ကို . . ရည်ရွယ်ချက်

မပိုင်ဘဲ မင်းလူထားလိုက်မိရာ... အာပနား၏ ဝူလက ထကြွထောင်း ကျန်းနေသော ကာမရာဂစိတ်များသည် ချွန်းလွတ်နေလျက်ကောက ဆင်ကြီး မပေ... ဝမ်းနိုးမရ... ဆွေမြစ်ကုန်သည်။

“ခို... လွတ်... ခွေးကုလား”

ဓမ္မေကြိုင်နေသော ကျောင်းသူမလေးကိုယ်လုံး... ကျစ်ကျစ်ခါ မာမေးကို... နင့်နှင့်ခိုခိုကြီး ဖက်တွယ်လိုက်ရသော အရသာမဟုတ် အာပနားအတွက် သတိမေ့လျော့လုမထက် ခံစားလိုက်ရသည်။ မိကြီး နှစ်လုံးကပျော့အိဋ္ဌေးထွေးစွာ... အာပနား၏ အဓမ္မဗလကြိမ်နှင့် ရင်ဘက်ကြီးကို ဖိကပ်မိသည်။ အာပနား... ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဖြမ်းကန့် ကာမငွားများ... ငေါက်ကွဲကုန်သည်။

ဟာတင်းလုံးထန်နေသော အာပနား၏ ကုလားလီးကြီးက မုဆိုး တောင်းလေးဘာတွင်းမှ ရှန်းကန်ကာ မားတင်လာသည်။ ဝမ်းမိတွင် ကျန်ရစ်သော ဇနီးဖြစ်သူ... အမိနန်နှင့် ဝလေးခြောက်ယောက်ရသည် မာယီပေါင်းယင်းလာပြီးသည့်နောက်... ဇနီး အမိနန်အပူပျံ့မဟုတ် အထိတွေ့ကို ထားဘိဋ္ဌီး... အဖျိဘဝက အမိနန်သည် အိန္ဒိယမြစ် “ဟာဂျီ” ရေဋ္ဌေးကိုအသုံးပြုခဲ့သည်။ အမိနန်ကိုယ်လုံးလေးကို တစ်ခါမျှ ဖက်လိုက်လျှင်... တစ်နေ့တာ အာပနား... ကိုယ်မှာ ရေဋ္ဌေးနက ဂရားပျံ့ကြိုက်လှိုက်နေခဲ့သည်။ လာခုတော့... အမိနန်ကလေးခြောက် ယောက်မိဘင်... ဦးစိုက်က မထွက်ရ... စိတ်နိန့် စထောင်းထောင်း နှင့် ညီခိုခို ပင် မြစ်မိသည်။

ထို့ကြောင့် မစိန်မြစ် ကရမက်နံ့သင်းသော ရေဋ္ဌေးနံ့ဋ္ဌေးဋ္ဌေး ယေးဟို နြယ်နှယ်ဖက်သားလိုက်မိသည်နှင့်... စိတ်များမယမ်းမောက် ထကြွထောင်းကျန်းသွားကြသည်။ မနေ့ကလကလည်း... အမိနန်က ခလေးများ အိမ်ချိန်တုံ့ခံအတိုင်း ကာမစစ်လျက်ရန် နိုးသော်လည်း

တစ်နံ့က လှည့်နေမိက ပူမြီးသော နေရောင်အောက်၌ ပင်ပမ်း သင်းခဲနွှာ လုပ်ထားရသော အလုပ်ကြမ်းခက်ကြောင့် ဖိတ်မပါ... နှုတ်ယူပိုင်ဆိုင်ယုတ်... ပြန်ပိုင်ယုတ်ယုတ်... မိမိယောင်ယည်ဟပ ဌိုဝမ်းမက ညင်းဆန်ခဲရသော ယောက္ခားလောက် ဘဝကို ရွံရှာတက် သော သတ္တဝါမရှိတော့ချေ။ ယခုတော့... အာပနား... ရေကန်အ သင့်ကြာအသင့်... ကံဆိုးမလေး မိစိန်မြစ် ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းအ သက်ကို ကမ်းလှမ်းချက်ကို ခက်ခါ... မာနီကောဂဲဇဲကောဂါဗ္ဗ... တောတာထလှောင်ပင်းနှင့် ကာဂချင်လဲလှယ်ရသော အမြစ်ကို ချောက် ခဲ့ရလေသည်။

“ချင်... မယုတ်မာနဲ့နော်... ကယ်ကြပါအုံးရှင်”
“မိန့်မြ... မယမ်းမလေး နြယ်ဟန်မော်ယုတ်ယုတ်... မဟာပနား မလွတ်... ထိုပိန်းကြမ်းလှသော နှုတ်ခမ်းဋ္ဌေးကြီးဖြင့် မစိန်မြစ်ပိစိုက် ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းကြီး ဖိနှိမ်ပြစ်လိုက်လေသည်။

“မသ... ညစ်ထေးနေသော ကုလားတစ်ယောက်က... သူမကို ကား... ကျက်မည့် ကည့်ကည့်ကုန်ကို ကော်ရဖုနုဖုနုညှစ်ခဲနေရတာ သိန်ဝသယာ... ကာမရာဂစိတ်တို့ ငေါ်ပလာသော်လည်း... “နို့ပ” ဝါတ်ခေါင်းမီး ဗွတ်တိုက်မှုကြောင့်... ပူထူပိန်းချိန်ကာ... ကြမ်းလှ သော နှုန်းဆံဋ္ဌေးကဲ့သို့သော... အဲဋ္ဌေးကြမ်းကြီးများနှင့် ဗွတ်သပ်ခြင်း မှန်မယုတ်မဟုတ်... မနေ့ဟဟ်မပိုင်မဟက်... ယားဟန်မိယုတ်။

“ကယ်ကြပါအုံးရှင်... ကျမကို ကုလားကြီး... မတရားကျင့် ခဲ့... ကြနေဝါတယ်ရှင်... လာကြပါအုံး” မစိန်မြစ်တံတံမှ မောပန်း ခြောက်ခြူးနေသည့်ကြားမှ... တအားကုန်းအော်ပြစ်လိုက်သည်။ အိမ်

မက်ထဲ၌ ထမင်းလုံးတစ္ဆေခြောက်သလိုပင် အသံတွေက ခွန် ခားခုံး
ပြီး.. ဖြစ်ညစ်အော်ဟစ်သည့်ထိုင်.. ဖူးရှုရှုထွက်မလာတော့။

အပြောဟန်လှန် အမောလွန်လာသည်အတွက်.. အယုတ်
တို့က လုံးထွေးကုန်ဟန်တူသည်။ စူးစူးဝါးဝါးသာ ထွက်လာသည်။
နထင်စပ်မှ.. ချွေးသီးလေးများလည်း စီးကျလာကြလေသည်။

“ဟီးဟီး.. ဟီး.. အီးဟီး.. ဟီး.. နစ်သိပ်အောနေမယ်
ဇကာကမလေး..” အားနားက.. ထုရိုက်ကုန်ခြစ်သော ခါကဲကို မပူ
နာကျင်ခြင်းလဲ မပြုပါ.. မစ်နီမြို့ကို အဝေလုံးဖက်ခါ.. ဖင်ကြီးကို
ဆတ်ကနဲ့.. ဆက်ကနဲ့.. လှုပ်ရှား၍ ခညွာခံနေခိလေသည်။

ထမီခွင့် ပုဆိုးတိုကြားခံနေသည်တိုင်အောင် မစ်နီမြို့ထဲသို့
အပြောပုံပုံလိုက်ရတိုင်း.. ဖြစ်ကနဲ့.. ဖြစ်ကနဲ့ မဲမားမုယျဟ်..
အလွန်အမင်း.. အားဝယ်သွားမိသည်။ ပေါင်ရင်းနှင့် ဖိုက်သားလေး
များကို မာကြောငွေးပူစွာ တိစပ်ပွတ်တိုက်ရင်း တိုးနေသော ကုလားကြီး
လီးတန်ကြီး အဖွံ့နီကလည်း မစ်နီမြို့ကို ခြောက်ခြားစွာမူးဝေမေသွား
မတက်ခံစားနေရပါလေသည်။ အာပနားက မြိုင်သာသနီဦးကုန်းနှင့်
ရင်းနီးကျွမ်းဝင်နေသူဖြစ်သည်.. ဘယ်နေရာက လှုပ်သွားလူလာ ကင်း
ပြီး လုံခြုံစိတ်ချရသည်ကို သိနေသည်။

ထို့ကြောင့် မစ်နီမြို့ကို ရုတ်တရက် ပေ့ဒိုကာ ငှားရှားပါးပါး
မိုယော အဟယ်ပူပုံးလေးအနက်မှ.. “ဦးပျော့” အသက်(၁၂) ခုနှစ် မှီ
သော အုတ်ဂူလေးပေါ်သို့ ဆန်ဆန်လေး တင်လိုက်လေသည်။ အုတ်ဂူ
ထိပ် မျက်နှာပြင်က ပူလောင်လျက်ရှိသည်။ မစ်နီမြို့.. ပြုလုပ်သော
ကျောင်းအင်္ကျီထရွန်လေးမှာ အုတ်ဂူပေါ်၌ ပေါက်ကရေငွေးထေးသော

ဦးသွေးတပျားကြောင့် ပေ့ညစ်ပေ့လူးကုန်ရသည်။ အာပနားက ဆိုင်း
မဆာနဲ့ ခုံမဆာနဲ့.. ကားကဲ ကပ်အောက်ကလေးကို ဝိသိရရကြီး.. ကိုကဲ
ကဲ ဆွဲဆောင်ပြန်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ.. ဖိုက် သူကားဝ ပေါင်း
မို့ကြီးဘာလား ပူငွေးခေါင်းကားနေသော.. ဆောက်ဖုတ်ကြီးမှာ တလင်း
ရောင်၌ အဆီတင်င်းဝင်းနှင့်.. ကိုက်ဆွဲပြန်ချင်စရာကြီး ဘွားကနဲ့
ပေါ်လာသည်။ မစ်နီမြို့မှာ မြေရပ်မချောင်းရင့် ဟန်ယောယည်း.. ယို
ခြေနှစ်ကျောင်းကို ခြေကျင်းဝတ်မှ ဆုတ်ကိုင်မြဲထားလိုက်လေသည်။
အစိမ်းသက်သက်.. အဖျိုစင်မလေး မစ်နီမြို့သည် တစ်မီးတရံ
ယောက်ျားရင်မာကြီး ကုလားမိမိကြီးတစ်ဦးက မိမိတန်ဆာကို ပေါင်
နှစ်ခြမ်းမြဲကာ.. ဂုံပြီး ဝဲမားအာပနားမလဲကြီး နံ့ကဲကြည့်ခံလိုက်ရသော
ကြောင့် သတိပေ့ပျော့သွားမတက် ခံစားလိုက်ရလေသည်။

အုတ်ဂူလေးပေါ်မှ.. လိမ့်ကျေသေဝရန်လည်း ထိုအုတ်ဂူခုံခုံ
ခွင့်မက်ကို လက်ကလေးများနှင့် ဖေးမထောက်ထားရလေသည်။ အာပ
နားဟူ.. နယ်ယုပျိုဟို ဟော့လိုက်မယော မွေးပဲမားကြီး အဟေး။

ထိန်းမရ.. သိမ်းမရဖြစ်သွားကာ သွားရေများ ကျလာလေ
သည်။ ကျယ်ပြန့်ကြီးများသော အာပနားရင်အုပ်ကြီးမှာ.. အမွေးအ
မွှင်များနှင့် တိုက်ကြက်လည်ဆဲ မွေးများနယ်.. ထောင့်ထလာကြ
သည်။ ကဲကဲဂဲဂဲမာဂဲ.. နက်ဂဲဂဲဂဲ.. ကဲခဲဂဲဂဲဂဲ။

အုတ်ဂူကို ခြေထောက်နှင့် နင်းကာ ချွတ်ချွတ်လိုက်လေ၏။
ခဲနက်မြောင်ချောသော ခြေဟောက်ကြီးအလား.. နေရောင်
သယ် ထပ်လက်လက်.. ထောက်ပနေသော.. အာပနားလီးကြီးမှာ
မြင်းယိုကြီးအဟေး.. ကြီးမားမားယုယုသည်။ ပိတ်ကြီးမား.. ယာမန်
ယောကျားများ လီးမြဲသလို.. ဒစ်ပေါ်ရုံပြုသည်မဟုတ်ဘဲ.. အရေ
ပြားများ တင်မြတ်ခါ.. လီးတန်မှ အကြောနီကြီးများ ပေါ်အောင်ပင်

သည်။ အာဝါနားပွားသည်။ အာဝါကံကျွမ်းကျွမ်းလေးနှင့် နီးစပ်စွာ
နိုင်ခဲ့လှသေး။ အာပိနစ်ကောက်ပင်လေးကို သေကြိမ်လက်ခါမျှ မလှေ
ပူးသည်။ အားလေးစွာ အရသာအသွေကြီးတွေ့သွက်။ ဖန်နိဗ္ဗာန်
ကိုယ်လေးပေါ်သို့ သူ၏ ကိုယ်ကာယကြီးကို အလျားလိုက်ရောက်ချကာ
မျှင်မျှင်လေး။ နဲ့လုံးပေးနေလေသည်။

ယအင်းအင်း။ ယအင်းအင်းနှင့်။ ဟိုလှုပ်လှုပ်ယာယာလှုပ်
လိုက် လူးလိုက်ရွေ့လျားနေကြလေသော။ သူတို့နှစ်ဦးဘေးပတ်ဝန်း
ကျင်တွင် တစ်ခါတစ်ရံ ဆိတ်အော်သံမှ တပင် အနှောက်အယှက် ကင်း
ခဲ့နေသကားသည်။

"ကန်မလေး။ နာကလေး။ ကင်" "နာလေးလယ်ရှင်
ကျွတ်။ မဆုံးသေးဘူးလား။ ရှင်ဟာကြီးက" "အင်း။ အင်း။
တခက်ပဲ ခင်တယ်နော်။ ခင်နားတယ်" "ရှင်လေးက။ လူကြီးမ
မဟုတ်ပဲ။" "ဟောအင်းတယ်နော်။ လီးကြီးတယ်။ ကန်မလေး။"
"ဟေ့။ ရှင်ယုင်နေဟာနဲ့။ ဟူမသေဟောမယ်။" "အားဟား။
ကန်မလေး။ တေတယ်နော်။ နာတေးမယ်"

"ဇောက်။ ရှင်ကျမကို မတရားကျင့်တာ။ ကျမအမှုလုပ်
မယ်။" "အမှုလုပ်ကယ်နော်။ ငါ့ယူမယ်လို့။ ငါ့ပြောမယ်" "ရှင်
လို့ ကုလားကို တစ်ခက်လုံး မလူဘူး"

"အားပေါင်း။ ကုလားကောင်းတယ်နော်။ ကန်မလေး"
မစိန်မြို့။ သည်ကုလားနှင့် စကားဆက်ပြောချင်စိတ်မရှိတော့
ဟုလားက။ ဟပြေးမြေးနှင့် နဲ့သွင်းရမ်း မဟာပြောဟော ချောလုံးနေ
မုန်း မစိန်မြို့ ခိုင်မိလာသည်။ အဟယ်ကြောင့်ဆိုသော်။ မစိန်မြို့၏
သေးကျွမ်းသော ဇောက်ခေါင်းလေးထဲသို့။ တဖြေးဖြေးဖြည့်ကြပ်သလို
ခံစားလာရပြီး။ ဇောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံး ထူထူလာသောကြောင့်

မြိုင်နိုး။

"အေ။ အဆုံး။ မသွင်းပါနဲ့။ အရာကြီးရယ်။"

"ပင်မာပြီ ဟန်မလေးမဟုတ်ပါနဲ့။ ဟုလားနော်။ ဟန်းမ
လေး။ အမှတ်လေးကို သိပ်ကြိုက်တယ်။ မြေးမြေးလုံးမယ်" အာဝ
နားက စကားပြောရင်း။ ဖင်ကြီးကို မြှောက်ခါ။ အသာအယာဖိချ
လှေလိုက်လေရာ။ ဇောက်ဖုတ်ကလေးမှာ။ ဘေးသို့ပြန်ကားသွား
ပြီး။ ဂင်ကန်ပြုံး၏ ကပြားမားသုံးကရင်းပုံကောက်။ ဂင်ဂွားသော
တော့သည်။

"တို့တိုး။ ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်။ သေပါပြီရှင်"

"ငြိမ်ငြိမ်နေပါ။ ကန်မလေး။ မနာဘူး။ ချီးတယ် အင်"
မဟာမဟာဟ ဖီဟိဟာသုံးယုင်းပြီး သီးလပ်ချစ်ချစ် ဖေဖွေးချင်း
ဖိကပ်ထားသော အမွှေးချင်းပုတ်တိုက်သံလေးမြည်သည်အထိ ဖင်ကြီး
ကို ဝိုက်ခါဝိုက်ခါ။ နဲ့ရွံ နဲ့ရွံ သွင်းပေးရင်း။ ကပ်ဖိလေး လုံးပေး
လိုက်လေသည်။ သားခံင်ခေါင်းအတွင်းပိုင်း လုံးလုံးလေးနှင့်။ လီး
ကပ်ကြီးကိုက အချိန်ကြာမြင့်စွာ ရုတ်ရုတ်ကုတ်ကုတ်လှုပ်ရှားရာ။ နှစ်
ဦးလုံး။ ကိုယ်ဝန္တာအတွင်းရှိ သွေးကြောများ တင်းပေါင်းပြီး ထောင်
ထလာကြလေတော့သည်။

"ခန်းခန်း။ အင်း။ ဟင်းဟင်း။ ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်"

မစိန်မြို့နဟာမု။ ဟဟင်းဟင်း ပုဒ်ဟားသံပေးရှား မျှင်ရှုံ
ထွက်လာပြီး အာဝနား၏ ခါးကြီးကို တအားဖက်တွယ်ထားမိလေသည်။
ပေါင်နှစ်ချောင်းကလည်း ဘေးသို့ကားလှက်။ အာဝနားခါးကို
မြှောက်ကာ။ ညှပ်ထားစံပြီး။ ဖဝင်းနှစ်ဖက်က အာဝနားဖင်ကြီးကို

ဟိုပွတ် . . သည်ပွတ် လုပ်ပေးနေမိသည်။

ဒီနေ့တွင်ကျန်ရစ်သော မိန်းမနှင့် အစစအရာရာသာလွန်သော
အပျိုပင်မယေး . . မစိန်မြကို လိုနေရသော အာပနားမှာယဲ မနက်မ
နောက်ရောက်ရာ . . သဘောထားကာ . . မီးကုန်ယင်းကုန် ဖင်ကြီး
ကိုမြှောက်ခါ . . မြှောက်ခါ ဆောင်သွင်းပြစ်လိုက်လေတော့သည်။

“ပြွတ် . . ပြွတ် . . သွပ် . . ပြွတ် . . ပြွတ် . . စွတ်ပြွတ်”

“ငြမ်းငြမ်း . . ကာနဲ . . ငြမ်း . . ငြမ်း . . ကာနဲ . . ငြမ်းငြမ်း”

မစိန်မြ . . တားဆီးချိန် . . စကားပြောချိန်မရလိုက် . . တော
လဲလာသလို . . ဝိုင်းဝိုင်းကျွံ၍ တီလူးတဘက်စီးနေသော သားပနား၏
ပြင်မန်စွာ ဆောင်လိုးချက်ကြောင့် ပွေ့ဖြူသောကပ်ပါးကြီးများ အုတ်
ပူယေးပေါ်၌ အိကနဲ . . အိကနဲ . . ဘေးဘို့ ပြားပြားဟူက်ဟူက်ပြားပြား။

သာမန် . . တင်ပါး . . ပြားချစ်သော မိန်းကလေးသာဆိုလျှင်
ဆီးခုံရှုံးများပင် ကျွဲပုံကြေမ့ကုန်မည်လား မသိနိုင်တော့ပေ။

“အား . . အား . . အား . . အား . . အား”

အာပနားက အားရပန်းကြီး အော်မြည်ကာ မစိန်မြကို ကရုဏ်
ကလေးဆို ခါးကိုခုံကိုင်ပြီး ဆွဲ . . ဆွဲ . . ဆောင်ရွံ့ . . လှိုးသွင်းရင်းမှ
မစိန်မြ . . ဆောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်း . . လေးထဲလို့ သုတ်ချည်များကို
အခဲလိုက် . . အဖတ်လိုက် . . ပန်းသွင်းပြစ်ပုတ်လေသည်။

“အမေ . . အမေ . . အမေရေ . . အီးတီးတီး . . အမေ”

ညင်းညှပ်တီးတိုးသော အသံ နွဲ့နွဲ့လေးများ မစိန်မြထံမှ ထွက်
ပေါ်လာပြီးနောက် . . စောက်ပတ်တစ်ခုလုံး တူဝင်နိုးချိန်းသွားပြီး သူ့
ရည်များကို ပန်းထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

“ဒါဆို . . သမီးမပြန်မှ . . မထွက်ကံကွယ် . . ကံကံမနာလော်”

ကက်အောင်က ကက်ကံသမားကော်ကြီး ရေသံခွန်ကြော့ရင်း
မစိန်မြ ကျောခြင်လေးကို ညင်သာစွာ ပွတ်သပ်ပေးလိုက်လေသည်။
ထက်အောင် ကျောသပ် . . ရင်သပ် . . ဘာလုပ်ခံရသော လူမော
မိန်းမလေးများသည် ယက်အောင်၏ ကြိုမအသော မနုဿသောလို့
ပျော်ဖိုဖိုဖိုဟို အလှူအလှူနံ့ကြေယုယုသည်။ ယခုယဲ မစိန်မြကို
ကျောခြင်လေး ပွတ်သပ်ပေးလိုက်လေသည်။

“ဆရာနဲ့တွေ့ပြီပဲ . . သမီးကိစ္စ . . ပူစရာမရှိတော့ပါဘူး . .
ကလား”

“ကုတ်ကုတ် . . ခရာ . . ” “ကဲ . . ကုတ်ပေါ်တက် . . ဆရာ
ကိုညှိုးပစ္စုန်နဲ့နော် . . ” “တဲဟင်း . . ဟင်း . . ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ”
ဇွတ်မုန်နဲ့ . . ဟုဆိုမှ . . မစိန်မြမျက်နှာလေးက နဲ့နဲ့နဲ့သွားသည်။
ယက်အောင်မျက်နှာကို မဲမဲကြည့်မိပေမာ . . ကုတ်ပေါ်သို့ ကဟံ
ကရိယေး ဟက်ထိုင်ကာ . . ခေါင်းယေးပုံထားမှာသည်။

“အိပ်လိုက်လေ . . သမီး . . အိပ်လိုက်”

ဆေးအိတ်ထဲမှ . . တလှုပ်လှုပ်တရွရွ . . ဟိုနှိုက်သည်နှိုက်လှုပ်
ရင်း မစိန်မြကို . . ကက်အောင်က ခေါင်းအောင်းကာကျည့်ပြော၏။
နော်နီက သက်ပြင်းလေး ကပ်ချက်ကို မသိမသောချက်လိုက်ရင်း . .
ကုတ်ပေါ်သို့ ပက်လက်ကလေးလဲ့အိပ်ချလိုက်လေသည်။ ဇက်
အောက်သို့ ဝင်သွားသော ဆံပင်များကို ခေါင်းလေးကြွကာ ခေါင်း
အိမ်နောက်သို့ ပုန်ချရင်း . . မျင်အံ့လေးက ခိုခိုမောက်မောက်နှင့် ဖိတ်
ဖိတ်များမှာ လှိုက်စိုနေမှာသည်။ ယက်အောင်က . . သားဖွားယက်
အိပ်ထဲခံခံကို လက်မှာစွတ်ရင်း . . မစိန်မြ . . ခြေရင်းတွင် ထိုင်သည်။

ချေး၊ မစိန်မြကား အသက် (၁၇)နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း . . .
မာသန်စွမ်းပြီး . . . ဟင် . . . ရင် . . . ခါးတွေ . . . စွဲမက်ရာ
လောက်အောင် အခြားအား ကုန်လှပြီး . . . အတွင်း အင်္ဂါကြီးများ
အစုံစုံက ဆွဲသလို . . . ဆွဲပြစ်ချင်စရာကြီး . . . အဆီတဝင်းဝင်း
ဖေါင်းကားလနေသည်။

“မြန်မြန် . . . လုပ်ဖေပါ . . . ဆရာရယ် . . . သမီး ပနေတတ်
“အေးပါကွယ် . . . ဆရာက . . . သမီးရဲ့ ဖွေးကမ်းကြော
ပွင့်လာအောင် . . . ဖွင့်လေးရအုံးမှာ . . .”

“အဟင့် . . . နေရတာတစ်မျိုးကြီး . . . ဆရာရဲ့ . . . ကမ္ဘာ
“အေးအေး . . . ယိတ်မကြာဘူး ခလေးရယ် . . .”

ကိုတက်အောင်က လှုပ်ရှားနေသော စိတ်အလျင်ဟို ယိန်းဆွ
ရင်း . . . မစိန်မြ၏ ဇောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကို လက်မနှစ်ဖက်နှင့် အသား
ဆွဲပြလိုက်လေသည်။

“အင်း . . . ဟင်းဟင်း . . . အင်း . . . ဖိုး . . . အ . . . အ” မစိန်မြ
က . . . ကွန်ကနဲ့ . . . ရှုပ်ရှားသွားပြီး လက်နှစ်ဖက်က . . . ဂျပန်ပြည်
နှစ်ရုံးကို ယောင်ယမ်းပြီး ကိုင်ထားလိုက်သည်ကို ဇောက်အောင် အစ
ထားလိုက်မိလေသည်။

ခပ်ဟဟလေး မြဲလွှားသော ဇောက်ပတ်အကင်းသားလေးများ
ဟ . . . ဖရဲသားလေးများကျကာ . . . နီရဲရွန်းစိုနေကြသည်။ မဟာပိတ်ပယ်
အထက်ပိုင်း “အမိ” လေးကမူ . . . ငေါက်တောက်တောက်လေးဖြစ်ခါ
ဒိတ်ကနဲ့ . . . ဒိတ်ကနဲ့ . . . ယွေးတို့မူဒါဏ်ကို ခံနေရမှာသည်။ ကိုတက်
အောင်က ဖုတ်ယခြေလှမ်းအပြစ် အမိဖေဖေကလေးကို နိုးဆွ . . . ကလိ

“အ . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ကယ်လိုကြီးလဲ ဆရာရယ် . . .”
မစိန်မြက . . . နှုတ်ပေးလေးကို လျှာခုင့်သက်ခါသက်ခါ . . . ညှိုး
ဆူသည်။ ကိုထက်အောင်က . . . အင်္ဂလိပ်ကလေးတို့ကို လက်ညှိုး
ထည့်ပြီး ခုတ်လိုက်ခါ . . . ပင့်ကား . . . (ပ)ဖောက်ပုံ . . . ပွတ်ယပ်၍
အောက်ဖိလေးဖား . . . ယက်ညှိုးယက်မနှစ်ချောင်းဖြင့် ခြစ်ညှစ်ပွတ်
ကြိတ်ပေးလိုက်ပြန်သည်။ “အိုး . . . အိုး . . . ရူး . . . အား . . . ရူး . . . ကျွတ်
ကျွတ် . . . ဟင့်ဟင့် . . . မနေတက်တော့ဘူး . . . ဆရာ . . . လုပ်ပါတော့
သ . . . ရ . . . အားကင်း”

မစိန်မြက ဖုတ်တဖုတ် . . . ဖုတ်တဖုတ်ပြောသည်။ ကိုတက်
အောင်က ဇောက်ဆီငါးသားဆီပ် လမ်းကြောင်းအပေါက်လေးကို ဖုတ်
ထည့်လေး မြဲကြည့်လိုက်လေသည်။ မြဲထားသော ကိုထက်အောင် လက်
နှစ်ဖက်ကြား၌ . . . မစိန်မြဖောက်ပတ်အတွင်းသားလေးများ ရှစ် . . .
ရှစ် . . . လှုပ်ရှားနေကြသည်ကို . . . ဝိခြင်ယင်များစွာ ယွေလိုက်ရလေ
သည်။ ခွဲကျစားကပ်သော အရှည်ကြည်အချို့က . . . ဇောက်ပတ်ထဲမှ
ဖုတ်ကို ယိမ်းကျလာသည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရပြန်လေသည်။
“ကိုတက်အောင်၏ “မ” အကွေ့အပြုံအရ ဇောက်ဆီငါးအ
တွင်းမှ အရှေ့ကြည့်ဖျား စိန်ထွက်ခြင်း။ ဇောက်ပတ်အတွင်းဘက်လေး
များ ဝပြင်ပသက် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မြင်မြင်ဖို့သည် အလိုးခံချစ်သော
ဝေဒနာကို ခံစားနေရသော ဝေဒနာပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကိုထက်
အောင်က မိန်းမကို နူးနှပ်ရာဟူင် ပါးနှစ်လိမ္မာသည် . . . ဟုခမ်းဟုခင်
သည်။ ယိုမျှပောက် လှုပ်ရှားမှုလေးဖြင့် . . . အယွင်စယို . . . ယက်မ
မြဲတ။ အဘာလုန်ထားရသော ခံစားမှုအချိန် မြင့်နိုင်သမျှ မြင့်စေရန်
အတွက် . . . ငစ်မိကလိပေးရသေးသည်။ သို့မှသာ သမာန်ကား . . .

ရွန်ကား . လုပ်ငန်းလုပ်စဉ်လုံးခြင်းမရှိတံ့ထက် . ကာမဝေကြီး တပု
 ဝိုးနိုးကြားလာကာ . ကြိုက်လက် . ကန်ရွံ့လည်း ရန်နိုင်လေသည်။
 အောင်စွာ . လအောင် . ဆွမ်းပြီးမှ . ပုံစံကောင်း
 သည် အလေ့အထကိုလဲ ကိုယ်ကအောင်က အကြိမ်သိမ်းပျားအောင် .
 ကျင့်သုံးအောင်ရွက်ကြည့်နဲ့ပြီးသောကြောင့်လည်း ရှေးရပ်နေပေးပြီး
 အချိန်နီးမတွေ့က နီးကြောင်းငှက်နှင့်၊ ကတိုက်ကရိုက်သုံးရသေး
 သာကို . ပိုမို ခံစင်စွဲလန်းကြသည်။ အချိန်နီးမပျားပျား .
 အကောင်းအနပ်ကောင်းလျှင် . လင်ကြီးဝင်လာရင် . အကောအခံ
 မပျက် . စကားပြန်ပြောနိုင်လောက်အောင် စိတ်ထက်သန်ကြသည်။
 လာ . မစ်နိမြလေးမှာကား . ကုလားအာပနားစားပြီးနောက်
 မအန့်ကင်နှင့် လီးအရသာကိုတွေ့ကာ . တွေးကာ နေ့စဉ် ပူပူ
 နေရသော ဗုဒ္ဓသည်ပလေး ဖြစ်ပါသည်။ ဖစ်နိပြု၏ အတွင်းစိတ်က
 လေးများက ဗလောင်ချနေပါသည်။

“အယ်ကို . နန့်နှိုက်ကြည့်မယ်နော် . .” “အင်း . အင်းပါ
 သရာရယ် . နိုက်ပါ . အင်းတင်းတင်းတင်း” ကိုထက်အောင်ဟ
 မစ်နိပြု၏ ခြေနှစ်ချောင်းကိုပို၍ ဆွဲမကာ ပြုလိုက်ပြီး ဖောက်ရွေးလေး
 များ ပါးပါးလှုပ်လှုပ် နုနုရွှန်းရွှန်းလေးများ ပေါက်နေသော . လက်စ
 လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ . လက်ညှိုးလက်မနှစ်ချောင်းက . ထောက်
 မက်ကို ပြုကြည့်သည်။ တောက်ပတ်ကြား . အားရစရာကြီး ပြုကာ
 သွားစဉ် ကိုထက်အောင်က . ရွေ့သို့ မသိမသာလေး တိုး ကွ
 နေရာယူလိုက်သည်။

ဟုတင်းပေါ်တွင် ဒူးနှစ်လုံးထောင်ကာ . ခေါင်းလေးပတ်ပတ်
 သို့ မောင်းပျားပျားသော မစ်နိပြုက မှုန်းအင်္ဂုကို ခိုက်ထား၏။ ပြန်လဲ

သော နှုတ်ခမ်းလေးအင်္ဂုကိုလည်း . သျှာလေးဖြင့် ကြောမကြောလက်
 ရင်း . လည်ချောင်းအတွင်းမှ . တဟင်းတင်း အသံလေးက တီးတိုး
 လေး ထွက်ခေရာသည်။

တိုယ်ကအောင်ဟ . မစ်နိမြ မျက်စိခိုက်ထားစဉ် . ပုဆိုးကို
 အသာလေး ချယ်ချလိုက်ရာ . ပေါက်ပျောက်ကြီးပျောင်ပျက်လာ
 သော နေရာမှ . လိမ္မော်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်ကာ . ပြုထားသော အဖတ်
 ပြီးအဝ၌ တေ့၍ တပြစ်ပြစ်မည်အောင် လှည့်ပေးလိုက်လေသည်။

“ပြန် . . ဂကန် . . ပြွက် . . ပြွက် . . ပြွတ် . . ပြွတ်ပြွတ်”

“အားအား . အခုအား . အခုအား . အရာရယ် ဘယ်လို
 များ လုပ်နေတာလဲခွင့် . အဟင့်အဟင့် . အဟင့် . အဟင့်”
 “သနီးအတွက် ဆရာကောင်းအောင် လုပ်ပေးနေတာကို . အဲဒါမှ
 သနီးလေးကို မျက်ချပုံအခါ . နားကျင့်မှုမဖြစ်မှာပေါ့ . .” “မနားပါ
 ပျား သရာရယ် . နိုက်ချင်လဲ . နိုက်ပါ . အဲသလိုကြီးဟ . သနီး
 မှာ ဗုဒ္ဓကိုရောက်လို့ပါ . .” “အင်း . ခိုက်ထားတာတွေ ဖြစ်လာလဲဟင်”

“မပြောတက်ဘူး . အဟင့် . တစ်ကြိမ်လဲ . ဆရာရယ်ရယ်” “ဆရာ
 ကို . မရွက်နဲ့ . အနုနုအင်္ဂုနီးပျားမှာပေါ့” “ဟ . သနီး . ရွက်
 လို့ပါ . ဆရာရယ် . .” “ရွက်နေရင် . ဆရာလုပ်ရတာ အခက်အခဲ
 တွေမှာပေါ့ . သနီးနဲ့ . ဆရာကို . အခုချိန်မှာ လစ်ပယားလို
 သဘောထားရမယ် . .” “ခွင့် . လစ်ပယားလို . ဟုတ်လား” “အေး
 ပေါ့ဟုတ် . ဒီလိုသဘောထားမှ . အမျက်အကြောပတ်တွေ ကင်းပြီး
 သနီးကို သရာ . ကျယ်နိုင်ပေးမှာပေါ့”

မစ်နိမြ . လက်အင်္ဂုက သူမနိကြီးနှစ်လုံးကို ချုပ်နယ်ခြေမှ

ကာ . . တရွရွနှင့် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးလာသည်။

“ကဲ . . ရက်မနေနဲ့ သမီး ခံချင်နေတယ် မဟုတ်လား”

“ဟဲ့ . . ဆရာကလဲ . . ” မစိန်မြ မျက်လုံးမစွင့်ဘဲ . . မျက်နှာ
မဲ့မဲ့လေးဖြင့် . . မျက်နှာကို ဖက်ဖက်သို့စောင်းလိုက်သည်။ ယခုအချိန်
ထိ ပုဆိုးမချီတော့သော ကိုထက်အောင်၏ ဖင်ဝိုင်းကို မစိန်မြ . . မမြင်
လေး။

“ဆရာကနဲ့ဘဲကွယ် . . သိတာပေါ့ . . တင်းတင်း . . ကဲ . .
ဖင်ကြွ . . ” “တာလုပ်မလို့လဲ . . ဆရာ . . ” “သမီးဆန္ဒပြည့်အောင်
လုပ်ပေးမလို့လေ . . ” “အင့် . . ဖြစ်ဦးမလား . . ဆရာ အခေခပ်လေး
ရင် . . နုကူ” “မပူစမ်းပါနဲ့ . . သမီးရယ် . . ဖိကိစ္စဆရာတာဝန်ထား
ပါ” . . မစိန်မြက ခြံလားသော ခေါင်နှစ်ဖက်ကို ဖူးလိုက် . . ဖူးလိုက်
တစ်ချက်လှုပ်ပြီး မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဆရာကန် ကံထက်
အောင်ပေါင်ကြားမှ . . မနက်ရှည်လျှားသော လီးတုတ်တုတ်ကြီးကို မြင်
လိုက်ရလေတော့သည်။ တံဖွေးကို . . တစ်ချက်မြို့ချလိုက်ရင်း ကို
ကဲထက်အောင်၏ ကြီးကြီးကို အဘာ အယာလှမ်းကိုင်လိုက်ကောင်းလား။

“ဒါကြီးနဲ့ ဆုပ်ပေးမှာလားဟင် . . ဆရာ”

“ဆေးပေါ့ကွယ် . . ဒါကြီးဟာ . . သမီးတို့လို ကိုယ်ခန့်ခွဲတဲ့
သူတွေ . . မျက်ချင်တယ်ဆိုရင် . . ဒါကြီးနဲ့ ငိုနဲ့ . . ခေးခဲတာချည်း
ပဲပေါ့” “ဟင် . . ဟုတ်လား . . ဆေးတိုးတာမဟုတ်ဘူးပေါ့နော်”
“ဆေးတိုးတာပဲလေ . . ခလေးရဲ့ . . ဒါနဲ့ပဲ တိုးတာပေါ့” “အင်း . .
ဆရာတာကြီးကလဲ . . သေးသေးကွေးကွေးမှ တောက်တာ” မစိန်မြ
ဖိတ်တွေ ထန်နေစဉ်မို့ . . ကိုထက်အောင်၏ လီးကြီးကို လက်ချောင်း

လေးချောင်းဖြင့် . . မကဲကဲထက်အောင် ကိုင်ကာ . . ကိုမဲ့ပွတ်ကြည့်နေလေ
သည်။

ဖင်ကိုယ်ကမှ . . ထန်နေသော ထက်အောင်လီးကြီးမှ . . မစိန်
မြလက်ထဲတွင် ခောတုတ်သွားကာ . . တင်းတောင်လာတော့သည်။
“ချစ်ချမ်းပွဲဟက်လာတာပဲနော် . . ဆရာ . . ” “အင်း . . ဒီလိုပဲ . .
ဖာဖုတ်ချင်ရင် . . သူကယဖောင်ပယ်ပေး . . ” “အယ်ယာဆရာကြီး
နော် . . အကြောတွေက ထောင်နေတာ” မစိန်မြက . . လီးအရှေ့
ကို အရင်ပိုင်းသို့ ပွတ်ချလိုက် . . အထက်သို့ မြန်ဆွဲတင်လိုက်ဖြင့်
ကဲလှုပ်သွားနေကတည်း။ ကဲထက်အောင်ကလည်း မစိန်မြထောက်ထက်
ကြီး လက်ဝါးဖြင့် တုတ်ခါ ပွတ်သတ် . . တုတ်ထိုင်ပေးနေလေသည်။ မစိန်မြ
ခါးလေးက . . ကော့ကော့ . . ကော့ကော့ . . ရွှပ်ရွှားလာသလို . . ကို
ထက်အောင် ဖင်ကြီးမှာလည်း . . ဆက်ကနဲ့ . . ဆက်ကနဲ့ . . တွန့်ခါ
လာပေးတော့သည်။ အပေါ်ထပ်ပတ်ချလိုက် . . သူတို့နှစ်ဦး ပျပ်ချွေး
မှုမှ အာပတ်ဆိတ်နေသည်။ မြူပျူပျူပေးပေးနေသော မစိန်မြ ဖောက်
ပတ်ကြီးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကိုင်ခွင့် ရလိုက်ကတည်းက ထက်အောင်
သကတက် ၅၀% လောက် . . အောင်မြင်မှုရနေပြီ ဖြစ်သည်။ အလား
ကူ . . မဆါ မကဲကဲ . . မကိုင်နဲ့ကဲနဲ့ မရဲကဲခဲလား ကိုင်လာသော
မစိန်မြလက်ချောင်းလေးတွေထဲတွင် အထောင်လှုပ်ရင်းနေသော လီး
ကြီးမှ . . ခိုနှိ ခိုနှိခွဲထ . . သွားကြီးကြီးပေးလာနေပေပြီ။ ထို့
ကြောင့် မစိန်မြအောက်ဆင်းခလေးကို လီးထိပ်ကြီးတွေကာ . . မသွား
အယ်ယာပေး ဖိသွင်းလိုက်ပေးသည်။

“မြွယ် . . ဟဲ့ . . မြွယ် . . ” “ဟ . . ဆရာ . . ဖောင့်တယ်”
ခါးလေး ကော့သွားရင်း . . မေးကလေးဆက်ကနဲ့ တွန့်ကာ မစိန်မြ
အလန့်တကြားအော်ရင်း . . ကိုထက်အောင် ရင်ဘက်ကြီးကို လက်ခါး

ကရုဗြဲ ကျားကန်သလို ကန်ထားလေသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းကွင်း . . .
ဆက်ကန့် . . . အောက်သို့ ဖိချလိုက်လေသည်။

သို့သော် မစ်နဲမြစ် ပေါင်တန်ကြီး အောက်ပိုင်းနှင့် ကိုထက်
အောင်၏ ပေါင်သားကျစ်ကျစ်ကြီးမှာ ခံ၍ ကန့်လန့်ပြန်ပြန်ဖြစ်သွားရာ
ပင်နေသော လီးဟန်ကြီးမှာ တဝက်ခန့်ပြန်ထွက်လာလေသည်။ (၅)
တက်အောင်က . . . နာကျင်သောအခါ . . . မိန်းမများ ဖြူလေဖြူထ၍
သည် အကျင့်ကို သိထားပြီးသားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် . . . မစ်နဲပြေ နို့
လီးကြီးနှစ်လုံးကို သစ်ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါကျမှ . . .
မစ်နဲပြေ . . . တူကိုယ်လုံး . . . သိပ်သိပ်စိစိစိစိလေး ခံစားလိုက်ရသ
သည်။ ထို့ကြောင့် ကော့ထောင်ကာ တင်းထားသောခါးလေးကို အ
လျော့ချလိုက်လေသည်။ ထွက်လာသော လီးတန်ကြီးမှာလည်း . . . "ဇီ"
ဟန်နဲ့ . . . ပြန်ပင်သွားလေသည်။ "တင်း" ကန့် ဖြစ်ပြီး အောင်သို့ သွားလာ
သရာရဲ့ . . . အဟောင်း "နို့ကို ကိုင်ဖေးလိုက်တော့မှ သက်သာသွားဟာ
ပေါ့ . . . ဟလား" "ဟင်း . . . ဟုတ်ပဲနဲ့ . . . ဆရာကလဲ" "ဆရာ . . . ဝါ
တွေ . . . ကျွမ်းကျင်ပါတယ် . . . ခံလေးရယ်" "ယုံပါတယ် နော် . . . ယုံ
ပါတယ် . . . ဟင်း . . . ဟင်း"

မစ်နဲပြေ နို့ကျွမ်းပင်သော ချစ်ဖွယ် မျက်စောင်းလေးကြောင့်
ကိုထက်အောင် ခုနစ် ကျစ်ကန့် ဝမ်းသာကြည်နူးသွားရသည်။ အသက်
(၁၇)နှစ်နှင့် (၁၅)ဆိုသော အသက်အရွယ်အပိုင်းအခြားက နှိပ်နှိပ်
ဆိုသော မမူဟာကို အဟန်အတားစခိုခဲ့။

"ဆရာ . . . မစ်နဲမြစ်လေးကို သိပ်ချစ်နေမိပြီကွယ် . . ."
"ပြောပါ . . . ပြောပါ . . . ဟိုဝင်းထဲ . . . ဟိုတာဝင်ပြီးမှ . . . မိ
ဂကားကို ပြောပေါ့ရတဲ့အတွက် . . . ကျေးဇူးကုသေ ကုသေပဲ ရင်"

အောက်ပတ်ကြီးက တရွရွလှုပ်ရှားမှု . . . အကြောအချဉ်တွေ ရှမ်းမှုတွေ
ကြောင့် လီးဟန်ကြီးမှာ တင်းကန့် . . . တင်းကန့် အရသာတွေ နေ၏။
ယုံကြည်လို့ လီးဟန်ကို မက်မယွင်းသေးဘဲ အကားလေးများကိုသာ နှုတ်
ရွလေးများ . . . ပြောဆိုနေမိကြလေသည်။

"တကယ်ကို အသံထဲက ချစ်ရတာပါ ကလေးရယ် . . . ခပ်ပေါ့
ပေါ့လေး . . . ပြောလိုက်သော မစ်နဲပြေအမူအယာကို ဆန့်ကျင်၍ . . .
ကိုကကဲကောကဲက . . . အလေးအနက်ကလေး ပြောလိုက်သည်။

"ဆရာ . . . ပညာနဲ့နော် . . . သင်္ဃာတန်းပယ် . . ."
"ဟင်း . . . ခေး" "ဒီလိုမလုပ်ခင် . . . ကရော . . . ချစ်နေတာပဲ
ဟော" "ဆရာမလိမ္မော်နော် . . . အမှန်အတိုင်းပြောမယ် . . ." "အင်းလေ
အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောလို့" "ဟာမှ မယုပ်မင် ဒီလောက်မချစ်မိဘူး"
"ဟာလဲ . . . ပစ္စည်းတွေမှ ချစ်တာပေါ့လေ . . . ဟွန်း" "ဟဲ့ . . . ဒီကောင်
မလေး . . . ပေါက်ကရ . . . ဟားဟား . . . ဟား ဟား . . ." "အားပေးဟရ
ရယ်လိုက်သောအခါ . . . စွပ်နေသော အဝတ်နှစ်ခုက တင်းကန့် တင်းက
န့် ဖြစ်သွားကြသလိုကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ကြရလေသည်။

"ပဉ္စိနဲ့ . . . ခို . . . ပဉ္စိမိနဲ့ဆို"
"ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား"
မယုံမယုံဆိုလေ . . . ကိုထက်အောင်က ဟားတိုက်ရီလေ မစ်နဲ
ရိဟာ . . . မက်ဟန့် . . . မက်ဟန့် . . . ယုတ်လေဖြင့် လီးပြန်မှာ ပာဖြေ
ဖြေ ပို၍ ပို၍ နှစ်ဝင်သွားလေသည်။

"ကြည့်ပါလား . . . သူ့အသံအညှိုးပဲ . . . အမေတက်လာအံ့မယ်"
"ပလာပါဏူး . . . ကိစ္စပြီးမှ . . . လွမ်းခေါ် လိုက်မယ်လို့ . . . ပြောထားပါ

နို့ . မဟုတ်က . ဟုတ်က "တကယ်ပါ . ခလေးရယ် . . .
ကို ကိုကြီးနှင့်ထားမတတ်ချစ်တာ . . . "တော်ပါတော့ . . ဟုတ်က
ပူတ်ဘဲနဲ့ . . အ . . အားကျွတ် "ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ . . ဟင် "အခု
တစ်ချက်က . . တော်တော်လေး ထိတယ် . . ကိုကြီးရယ် "ဘဲ
ကျင့်ပြီး ပူကနဲ့ ဖြစ်သွားတာ . . သိလား "သားအိမ်ကို . . ယောက်
သွားလို့ပါ "ဟိုကြီးဟာက . . ရည်လဲရည် . . ကြီးလဲပြီး ဟယ်နော်
ထိုစကားကိုမူ . . ဖန်နိမြက . . ကိုထက်အောင် မျက်နှာကို ကြည့်
ဘဲ တီးတိုးလေးသံလေးနှင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဒါကြောင့် ကိုကြီးကို ချစ်တာပေါ့ . . ဟုတ်ကား"

"ပူတ်ပါဘူးနော် . . သူ့ကိုသနားလို့" အစောမရသော အကြံ
နောက်တွင် . . မိန်းခလေးများ သုံးနေကျစကားလုံးကို ဖန်နိမြ သုံး
လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ညိုကခါတ်ပါသော မျက်ဝန်းညိုညိုလေး၏ မျက်
ပောင်းအလှတွင် ကိုထက်အောင် ဝေဝေ . . လျော့ကျလားနေပြီ
ဖြစ်သည်။

"မြတ် . . မြစ် . . မြွတ် . . မြစ် . . မြွတ်"

"မိုး . . အသံတွေကလဲ . . အရမ်းမြည်တာဘဲ . . မြေးမြေး
လှက်စမ်းပါ . . လူကြားမကောင်း . . သူကြားမကောင်း"

"ဘယ်သူကြားမှာမို့လဲ . . ကွယ်"

"အလပေါ့ . . အလ . . အခုန . . အခန်းဝက . . လှည့်
ထွက်သွားတာ . . သူ့မြင့်မတွေ့ဘဲနဲ့"

ကိုထက်အောင်က . . ထိတ်ကနဲ့ . . ပူကနဲ့တော့ ဖြစ်သွား
သေးသလိုပဲ။ သို့သော် . . တောက်ပတ်အတွင်းမှ ပူနေစိုစွတ်သော အပူနှင့်
မြင့်မြင့်သက် ကာမ . . အရသာကို စိမ်းရင်း တန်ဖယ်မိလိုက်တာကို

နိဗ္ဗိဒ် နိဗ္ဗိဒ် အထုံးအထိ . . တောင်လိုမြစ်လိုက်တော့သည်။

"မြတ် . . မြစ် . . မြွတ် . . မြွတ် . . မြစ်"

"ဒီ . . ဒီ . . ကျွတ်ကျွတ်"

မစိန်မြ . . ပယ်ဟိုယ်လူး မက်မက်ခါတုခါလာပြီး အကော
အထုံးအလံမဲအလူးတို့လဲ . . ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လာလေသည်။

ကျားပျိုမလေးတစ်ကောင် အလား . . ကိုထက်အောင်
လက်မောင်းကြီးကို ကိုက်ခဲထားလိုက်လေတော့သည်။

ကိုကကတောင်က ကကတောင်မှ အစကနဲ့ . . အစကနဲ့ နာကျင်
ခြင်းကြောင့် လီးကြီးမှာလဲ အစွမ်းကုန်အာတင်း ကျန်လာကလာလေ
တော့သည်။ မစိန်မြဆောက်ခေါင်းလေးထဲသို့ . . သုတ်ရည်များမြစ်က
နဲ့ . . မြစ်ကနဲ့ . . ပန်းထည်မြစ်လိုက်လေသည်။ မစိန်မြ ဆောက်ခေါင်း
လေးထဲမှ ပြန်ခဲ့ . . များပျားပျား သုပ်မျှားမျှား ပန်းပျက်လာလေ
တော့သည်။

ကိုထက်အောင် . . မောလူး . . ပန်းခွေစွာမြင့် . . ကိုယ်လုံး
လေးကို . . တင်းတင်းလေး ဖက်ထားလိုက်မိလေတော့သည်။

"ကဲ . . လဲလဲကုံး . . ကိုကြီးရယ် . . ဒီမှာ ဝီလို့သောကော
မယ် . . သိရဲ့လား . . "

"ဟိုမှာလဲ . . စာရေးတွေလုံးကုန်ပြီ"

"ဒီလိုပဲ . . နေချင်တယ် . . မစိန်မြ . . လေးရယ်"

"ဟို . . မဟုတ်ဟာ . . ဖယ်မိပါ"

မစိန်မြက . . မျက်မောင်းလေး ကျစ်ရင်း . . သူ့ကိုတွန်းချ
လိုက်သည်။

